

1892-01-29

SENDER

Christine Mackie

RECIPIENT

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Brevet er udateret. Det fremgår af indholdet, at Christine Mackie opholder sig i Århus, og her boede hun hos familien Rasmussen januar til februar 1892. Christine så ifølge et brev Pastor Lindhardt ved en koncert 28. jan. 1892, og ifølge herværende brev fandt dette sted den forrige dag.

General comment:

Christine Mackie, f. Warberg, og hendes kæreste, Leonard Holst ventede barn i 1891-1892. Hun blev januar til februar 1892 gemt ad vejen hos familien Rasmussen i Århus. Christines forældre fik først sidst i februar, da der var en måned til fødslen, at vide at hun var gravid, mens søsteren, Alhed, vidste det længe før. Christine talte en del med den lokale pastor Lindhard om sin situation.

Recipient info (Transcript, Inscription, etc.):

Brevets første side mangler og dermed også modtagerens navn. Det er formodentlig Alhed Larsen, som var Christine Larsens fortrolige i graviditetsperioden.

Mentioned people:

Alena Allen

Lars Christian Balslev

- Grauer

Christian Langkilde

Mogens Lindhardt

Jenny Rasmussen, Aarhus

Laura Warberg

- Zahle, Frk.

Archive:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske Arkiv, BB2710

Trykt udgave:

Nej

Provenance:

Brevet ejes af en efterkommer af
Astrid Warberg

TRANSCRIPTION

[Første side af brevet mangler]

2)

og følte mig som en Paria! Den Længsel efter at komme til at tale med et dannet Menneske, er rent bleven mig en fix Idé, det eneste, jeg endnu har talt med, er Dr. Grauer, men det var lige i Begyndelsen, da jeg ikke endnu trængte så meget til det. Jeg synes, Fru R. skal telegrafere, at jeg er syg, så kan det bag efter hedde sig, at jeg fik så stærk Feber, at hun ikke turde andet end få dig herop, at hun vidste, Mor var svag og ikke kunde tåle at alarmeres; det kan så gå på Influenza eller Lungebetændelse; et Tegn behøver du jo ikke, vi skal telegrafere, så såre jeg mærker Tegn, så er der jo intet at sige om det endnu. Men du skal da under ingen

Omstændigheder ængste dig, jeg er selv ikke ængstelig. - På Koncerten i Aftes så jeg det første bekendte Menneske (når undt. en Frk Zahle - Kammerat, som bor her i Gaden, og som er gået her forbi nogle Gange) nemlig Chr. Langkilde, ham med Parykken, du ved, de kalder ham Bismarck. Han så nogle Gange stift op efter mig, men jeg kan ikke tænke mig, han skulde kunne kende mig; for Resten gjorde det intet, da jeg sad bag Randen af Balkonen; og tænk, med min røde Kjole er der forfra intet at se på mig. Jeg omgås med den vilde Tanke at gå op til Pastor L. og melde mig selv samt bede ham i fornødent Tilfælde til med, hvad han ved; jeg har længe tænkt på det, men jeg har frygtet for at få en ubehagelig og kold Modtagelse, hvad der vilde gøre mig meget ondt; men på den anden Side kan jeg, efter nøjere Overvejelse, ikke tænke mig, at han skulde tage uelskværdigt på mig, når han dog tog så elskværdigt og med Interesse på det, jeg skrev. Jeg tror, jeg gør det en skønne Dag, hvis jeg får Mod udi Bryst. I Aften på Koncerten kunde jeg knap kende ham, han var ikke nær så smuk som i Kirken, fed og hans Bleged er grålig; han så mig endnu mere ud til, hvad jeg skrev til ham: at komme for meget ud i Selskaber; men han er alligevel smuk, minder i Udtryk om Pastor Balslev. Å sådan Musik! Man kunde blive et godt Menneske, hvis man en Gang imellem hørte noget lignende! Jeg for mit Vedkommende har ondt ved at lade være at skriges, når jeg hører på, jeg må ligefrem klemme Hænderne hårdt mod Brystet som Surrogat for et rigtig hjærteligt Knus! Selvfølelig lå jeg hele Natten og tumlede om i Sengen uden Ro for Toner og Syner - uha, det er næsten som man kan tænke sig Tømmermændene efter en stor Rus! I Dag er jeg også til Hundene. Hvem mon Fru Allen er? Hun synger ganske henrivende, så ualmindeligt rent. Du behøver ikke at sende disse Programmer (Se Begyndelsen på Brevet.) [Resten af brevet mangler]

2/ BB2710

og fortalte mig som en Paria! Den Løvepæl efter
at komme til at tale med et dæmmed Menneske,
er nu blevet mig en fik Fag; det mest, i enden
kan talde med, er Dr. Prætor, men det var lige i
begyndelsen, da i ikke endnu brugte så meget
til det. I synes, vi skal telegrafere, at i er søg,
så kan det bag efter læse sig, at i fik så
stark Følge, at I ikke ikke kunde end
få i herop, at I ikke vidste. Men var søg, og ikke
kunne tale, at aflæses, det kan så gæ på
Sufficentera eller Hængebetændelse; I tegne behøver
de i ikke, vi skal telegrafere, så være i marker tegne
så er der jo nok at ligg om det endnu. Men du
skal da under ingen Omstændighed angst, i
i er vel ikke angst. — På Koneorten i After så i
Ble først bekendt Menneske (var i end, en Fik Fag-
kammerat, som var her i Tiden, og som er gæd her
for i (og i Tiden) uend; Chr. Langkilde, som med
Paraphen du ved, de kaldes som Prismaet. Kan så
Mogt Tegn, lidt og efter mig, men i kan ikke
læse mig, kan skide, kunne kunde mig, for Kæden
gjorde det end, da i skal bag, Kæden af Kæden, og
læse, med mig, Kigt er der for i end, at de på mig.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Jouegs med alle vilde tænke at gå op til Pastor L.
og vilde mig selv havde bedt ham i forudsigt Tids
fælde til mig, hvad han ved, i den lange kærte
på det, men i den frygt for at få en kærte
og holdt Morkagelre, hvad der vilde gøre mig meget
ovrigt, men på den anden Side kan i, efter mig
Overvejelse, ikke tænke mig, at han skildre lige
i en kort Tid på mig, når han dog tog så alvorligt
og med Høflighed på det, i skrevet i Nov. i år det en
spørgsmål, hvis i får Mod tidt kærte. Efter på
Kongerens Kiende i kærte, kærte ham, han var ikke
var så smukt som i Kirken, fed og hans Blegked er
grålig, han så mig endnu mere tid til, hvad i skrev
til ham: at komme for mig i Selokator, men han
er alligevel smukt, minde i kærte om Pastor Balles.
A sådan Musik! Man kiende blive et godt Menneske,
hvis man en Gang smeltet lygte noget ligende!
I for mig Vedkommende har mig ved at lade være
at skrive, når i ligger på, i mig lyfrem klemme
Kæderne hånd mig kærte om Surog af for
et rigtig kærte om! Selvfølgelig. Gå i hele Natte
og smeltede mig i Sengen, inden i for Toner
og Lyder - ikke, det er nok som man kan
tænke sig kommerende efter en stor Kæde!
I Dag er i op på til Kiendene. Hvis man vil Allen er
kun skrive ganske kærte, så i almindelig rene
du behøver ikke at lade disse Proprietær. (Se kærte)